

den kommune end bopælskommune, tættere på mors eller fars arbejde eller måske på den anden side af en nærliggende kommunegrænse, og ikke mindst har vi forlænget barselorloven og gjort den mere fleksibel.

De Konservative lægger stor vægt på også her, at den enkelte familie selv skal kunne vælge, hvem der tager orloven, og hvornår man tager den. Derfor er vi også glade for den nylig nedsatte arbejdsgruppe, der giver mulighed for at komme med nye indspark til at sikre forældrene størst mulig fleksibilitet.

Hvis familien reelt skal have frit valg, skal der nemlig mere til. Derfor ønsker De Konservative en fuldstændig pasningsgaranti for at give forældrene det reelle valg mellem arbejde og orlov.

Der er mange andre vigtige spørgsmål at tage fat på. Hvordan sikrer vi os, at daginstitutioner indrettes sådan, at de bedst tilpasses de pasningsbehov, der er i den enkelte familie? Hvordan sikrer vi os, at børn kan blive passet, når de er syge?

Børnefamilierne er jo desuden nogle af dem, der rammes hårdest af de mange grønne afgifter, som den tidligere regering i et tæt samarbejde med Socialistisk Folkeparti har gennemført, men skattestoppet betyder jo så heldigvis, at der nu er sat en stopper for stigningerne dér. De Konservative ved nemlig godt, at det f.eks. kræver mere vand, flere bade, mere rengøring og mere vasketøj, når der er børn i familien, nødvendigheder, som den tidligere regering og SF straffede og derfor ublu lod familierne betale ekstra for.

Kl. 12.20

Det sidste område, som De Konservative lægger meget vægt på, er at hjælpe de udsatte børnefamilier til så vidt muligt selv at kunne varetage deres egne opgaver, så familien ikke bliver splittet, ved at barnet f.eks. må anbringes uden for hjemmet. Med tidligere indsats og mere inddragelse af familien og det nære netværk i de her situationer kan flere børn forhåbentlig i fremtiden få en tryk og god opvækst med den biologiske familie.

For De Konservative er det vigtigt at fortsætte også i dette spor, da vi så vidt muligt ønsker at sikre børn ikke bare en tryk opvækst, men en tryk opvækst i deres naturlige rammer og, i det omfang det overhovedet kan lade sig gøre, i familien.

Villy Søvndal (SF):

Hver morgen når jeg står op, overvejer jeg, hvad det i dag vil være muligt at rose regeringen for, og jeg skal bekende med det samme, at det ofte ligger lidt tungt. Tilsvarende stor blev så min glæde her i vinterferien, da ministeren soleklart ridsede ting op, som jeg kunne genkende på den måde, at det var ting, SF tidligere havde fremsat, og jeg tænkte: Hvor er det dejligt. Hvor er det dejligt, at der er den nye vilje i regeringen til at iværksætte nogle børnepolitisk positive tiltag.

Det er klart, at stor blev min skuffelse også, da jeg læste både vicestatsministerens afvisning af pasningsgaranti i går i spørgetiden, og endnu mere, da jeg så statsministerens udmelding, som i virkeligheden vel var en meget kraftig irttesættelse af socialministeren.

Det er klart, at det ligger i SF's natur at slå ring om nogle, når de er voldsomt pressede, hvis de i øvrigt var ude i en god sags tjeneste. Jeg er ikke i tvivl om, at socialministeren har talt ud af hjertet, at det var de ting, hun gerne ville. Når der så kom en forhindring som statsministeren, der ikke ville give lov til de ting, som jeg tror socialministeren ville af et godt hjerte, er det så ikke netop i sådan en situation, at socialpolitisk interesserede skal slå ring? Man kan sige, det er et tilbud; socialministeren kan svare på det senere.

Når jeg blev så glad, og når SF blev så glad, var det, fordi der er et kolossalt behov for den nyorientering, som socialministerens udmeldinger var udtryk for, bl.a. på prisområdet, hvor det er urimeligt dyrt at få passet børn. Det betyder, at småbørnsforældre i stadig stigende grad bliver presset hjemmefra for at slæbe pengene hjem, så de kan betale de dyre takster. Det drejer sig også om kvaliteten af dagtilbuddene, der bliver forringet, som jeg dokumenterede tidligere, i en periode, hvor vi taler om nye opgaver også til institutionerne i form af at bryde den negative sociale arv. Det drejer sig om omsorgsdage til småbørnsfamilier, hvor vi fremsætter et forslag om en times tid, som jeg bestemt regner med socialministerens tilslutning til på linje med et forslag om pasningsgaranti, for de er jo som talt ud af socialministerens hjerte. Jeg håber også, at der er så meget frihed i regeringen, at man får lov til at stemme efter sin overbevisning og ikke bliver banket på plads af store, stærke, uforsonlige mænd, der er ude i et eller andet andet ærinde.

Endelig vil jeg også spørge socialministeren: Når det ikke virker at sætte folk ned i takster, når de ikke kommer i arbejde af det, er socialmi-